Tashlich

TUE Sept. 23rd, '25

First day of Rosh HaShana

What it isn't & what it is

Tashlich is NOT a hocus-pocus magical method for ridding oneself of sins. It's just not that simple. One must do sincere T'shuva, pray to HaShem, say Vidui, and if interpersonal sins are involved (which they inevitably are), one must appease those he/she has wronged and receive their forgiveness before T'shuva can succeed. One cannot go to the waterside, say some p'sukim, throw some crumbs into the water (a practice which poskim frown upon, by the way), and walk away with a clean slate - without some hard, real Repentance. In fact, there have been rabbanim in various times and places who have banned Tashlich in their communities so that people should not slacken off from the major challenges of the Yamim Nora'im - T'shuva, Prayer, and Tzedaka.

There are other authorities who did not mention the custom of Tashlich in their writings at all, since it does not appear in the Talmud or other early sources. For example, the Vilna Gaon's practice was/is not to do Tashlich. Yet Tashlich is a wide-spread minhag in most Jewish communities around the world.

If one was not able to say Tashlich on Rosh HaShana, it may be said during Aseret Y'mei T'shuva, or even afterwards until Hoshana Rabba.

The lead passage of Tashlich gives us the origin of its name, and probably the main origin of the custom itself. The second pasuk (Micha 7:19) speaks of G-d, in His mercy, "casting our sins into the depths of the sea". This is our T'shuva goal - to repent so sincerely, that G-d will erase our sins completely.

Kings of Israel were anointed by the riverside. Water is the symbol of life, of Torah, and of continuity. On Rosh HaShana, when we celebrate the coronation of the King of kings, we go to the river (or other body of water) as a reminder of this theme of the day.

The Midrash tells us that the Satan received G-d's permission to try to dissuade Avraham Avinu from going to Har HaMoriah with Yitzchak. He placed a river in Avraham's way, but Avraham was so determined to carry out G-d's command, that he walked right into the water. Nothing would stop him. The river became a symbol of dedication to G-d. On RH, the anniversary of the Akeida, we go to the riverside and "remind" G-d (so to speak), and ourselves, of the dedication of our forefather Avraham, and to rededicate ourselves to Torah and mitzvot with that high level of commitment.

There is a kabbalistic analogy drawn between the opening, main p'sukim of Tashlich, and the Thirteen Divine Attributes. This idea adds to the significance of the Tashlich recitation, because of the power of invoking the Yud-Gimel Midot. They are essential to Slichot and T'shuva, and are bound to the Biblical events of the Elul- RH-YK period.

The text for Tashlich varies from machzor to machzor. In the following pages, you will find a bit more text than some, and less than others. It is appropriate to supplement the regular Tashlich texts with your own prayers. On Rosh HaShana, when we spend a significant amount of time in shul davening, we don't say "enough is enough". After a festive lunch, we go out of our homes to pray between prayers. But we don't go to the Beit Knesset. Instead, we go to a body of water, into nature (on the anniversary of Creation), where G-d's Presence should also be strongly felt, and we revel in His majesty and recommit ourselves to His service.

USE TASHLICH WISELY. Make it a meaningful part of your Rosh HaShana, and let some of the ideas presented here enrich the experience. In some communities, Tashlich is a big social event. While not a bad thing per se, people must "be on their best RH behavior", so to speak.

(Some say this first passage once, some say it three times)

מיכה זיח-כ

S T R

מִי אֵ׳ל כָּמוֹך נֹשֵׂא עָוֹן וְעֹבֵר עַל פָּשַׁע לִשְׁאַרִית נַחֲלְתוֹ לְא ֶהֶחֶזִיק לְעַד אַפּוֹ כִּי חָפֵץ חֶסֶד הְוּא: יָשׁוּב יְרַחֲמֵנוּ יִכְבּשׁ אֲלִנֹתִינוּ וְתַשְׁלִיךְ בִּמְצֻלוֹת יָם כָּל חַטֹאתָם: תִּתֵּן אֲמֶת לְיַעֲלִב יָסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבֹתֵינוּ מִימֵי קֶדֶם:

תהלים קיח:ה-ט

מָן הַמֵּצְר קָרָאתִי יָ׳ה עָנָנִי בַמֶּרְחָב יְ׳הּ: ה׳ לִי לֹא אִירָא מַה יַּצְשֶׂה לִי אָדֶם: ה' לִּי בְּעֹזְרָי וַאֲנִי אֶרְאֶה בְשֹׁנְאֵי: טוֹב לַחֲסוֹת בַּה' מִבְּטֹחַ בָּאָדֶם: טוֹב לַחֲסוֹת בַּה׳ מִבְּטֹחַ בִּנְדִיבִים:

תהלים פרק לג

ַרְנְּנוּ צַדִּיקִים בַּה׳ לַיְשָׁרִים נָאוָה תְהַלָּה: הוֹדוּ לַה׳ בְּכִנּוֹר בְּנֵבֶל עְשוֹר זַמְרוּ לְוֹ: שִׁירוּ לוֹ שִׁיר חָדָשׁ הֵיטִיבוּ נַגֵּן בִּתְרוּעֲה: כִּי יָשָׁר דְבַר ה׳ ּוְכָל מַעֲשֵׂהוּ בֶּאֱמוּנְה: אֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט חֶסֶד ה' מְלְאָה הָאָרֶץ: בִּדְבַר ה׳ שָׁמַיִם נַאֲשׂוּ וּבְרוּחַ פִּיו כָּל־צְבָאָם: כֹּנֵס כַּנֵּד מֵי חַיָּם נֹתֵן בְּאֹצְרוֹת תְּהוֹמְוֹת: יִירָאוּ מֵה׳ כָּל הָאָרֶץ מִפֶּנוּ יָגוּרוּ כָּל־יִשְׁבֵי תַבֵּל: כִּי הוּא אָמַר וַיֶּהִי הְוּא צִוְּה וַיְּעֲמְד: ה' הֵפִיר עֲצַת גּוֹיִם הֵנִיא מַחְשָׁבוֹת עַמִּים: עֲצַת ה' לְעוֹלָם תַּעֲמֹד מַחְשָׁבוֹת לִבּוֹ לְדֹר וָדְר: אַשְׁרֵי הַגּוֹי אֲשֶׁר ה׳ אֱ׳לֹהָיו הָעָם בָּחַר לְנַחֲלָה לְוֹ: מִשְּׁמַיִם הִבִּיט ה׳ ּרָאָה אֶת־כָּל־בְּנֵי הָאָדֶם: מְמְּכְוֹן שִׁבְתוֹ הִשְׁגִּיחַ אֶל כָּל יְשְׁבֵי הָאָרֶץ: הַיֹּצֵר יַחַד לִבָּם הַמֵּבִין אֶל כָּל מַץְעֲשֹׁיהֶם: אֵין הַמֶּלֶךְ נוֹשְׁע בְּרָב חְיִל גּבּוֹר לְאׁ יִנְצֵל בְּרָב כְּחַ: שֶׁקֶר הַסּוּס לְתְשׁוּעָה וּבְרֹב חֵילוֹ לֹא יְמַלֵּט: הְנֵּה עֵין ה׳ אֶל יְרֵאִיוּ לַמְיִחֲלִים לְחַסְּדְוֹ: לְהַצִּיל מִמְּנֶת נַפְשָׁם וּלְחַיּוֹתְם בְּרָעֲב: נַפְשֵׁנוּ חִכְּתָה לַה׳ עֶזְרֵנוּ וּמְגְנֵנוּ הְוּא: כִּי בוֹ יִשְׂמַח לְבֵּנוּ כִּי בְשֵׁם קָּדְשׁוֹ בָטְחְנוּ: יְהִי חַסְדְּךְ ה׳ עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ:

ישעיה יא:ט

לְא יָרֵעוּ וְלְא יַשְׁחִיתוּ בְּכָל הַר קָדְשִׁי כִּי מֶלְאָה הָאָרֶץ הַעָּה אֶת ה׳ כַּמֵּיִם לַיָּם מְכַסְים:

זהלים פרק כד

לְדִוֹד מִזְמוֹר, לַה׳ הָאֶרֶץ וּמְלוֹאָה, תֵּבֵל וְיְשֹׁבֵי בָהּ: כִּי הוּא עַל יַמִּים לְּדָוֹד מִזְמוֹר, לַה׳ הָאָרָץ וּמְלוֹאָה, תַּבֵל וְיְשֹׁבִי בָהִּר ה׳, וּמִי יְקוּם בִּמְקוֹם קְדשׁוֹ: יְסְדָה, וְעַל נְּהָרוֹת יְכוֹנְנֶהָ: מִי יַעֲלֶה בְּהָר ה׳, וּמִי לְמִךְמְה: עְשִׁא לַשִּׁין עַפְּשִׁי, וְלֹא נִשְׁבַּע לְמִרְמְה: יְשָׁא בְּרְכָה מֵאֵת ה׳, וּצְדְקָה מֵאֱ׳לֹהֵי יִשְׁעוֹ: זֶה דוֹר דּוֹרְשִׁיו, מְבַקְשֵׁי יִשְׁא בְּרְכָה מֵאֵת ה׳, וּצְדְקָה מֵאֱ׳לֹהֵי יִשְׁעוֹ: זֶה דוֹר דּוֹרְשִׁיו, מְבַקְשֵׁי פְּנֶיך יַעְקֹב סֶלָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים רְאשֵׁיכֶם, וְהִנָּשׁאוּ פִּתְחֵי עוֹלְם, וְיִבוֹא מֵלֶךְ הַכְּבוֹר ה׳ גִבּוֹר הִץ מְלֶךְ הַכְּבוֹר: מִי מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹר, ה׳ עִזֹּוֹז וְנִבוֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹר מִיְלְחָמָה: מִי לְאוֹר הִנְּבוֹר הְעִבוֹץ הַלְּבוֹר הִי בְּבוֹר מִלְה. הִיּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד, ה׳ צְ׳בְאוֹת, הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סֶלְה:

From the Musaf of the Shalosh Regalim

אֱ׳לֹהֵינוּ וֵא׳לֹהֵי אֲבוֹתִינוּ, מֶלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עְלֵינוּ, טוֹב וּמֵטִיב הַדְּרֶשׁ לְנוּ, שׁוּבְה אֵלֵינוּ בַּּהֲמוֹן רַחֲמֶיךְ, בִּגְלַל אָבוֹת שֶׁעְשׁוּ רְצוֹנֶךְ, בְּנֵה לְנוּ, שׁוּבְה אֵלֵינוּ בַּּהֲמוֹן רַחֲמֶיךְ, בִּגְלַל אָבוֹת שֶׁעְשׁוּ רְצוֹנֶךְ, בְּנֵה בֵּיתְרְ בְּבִּנְיְנוֹ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּיתְרְ בְּבִּנְיִנוֹ וְשַׂמְּחֵנוּ בְּיִתְרְ בְּנִים לַעֲבוֹדְתָם, וּלְוִיִם לְשִׁירָם וּלְזִמְרָם, וְהְשֵׁב בּּתְקוּנוֹ, וְהָשֵׁב בּּתְקוּנוֹ, וְמָלֵבוֹ הַגְּבוֹר הַגְּבוֹר הַגְּבוֹר הַגְּבוֹר הַגְּבוֹר הַגְּבוֹר הַגְּבוֹר הַבְּוֹל הַגְּבּוֹר וְשִׁרְאֵל לְנְוִיהֶם... וּמְלְאָה הְאָרֶץ דֵּעָה, לְיִרְאָה אֶת שְּׁמֶךְ הַגְּדוֹל הַגְּבּוֹר וְהַנֵּוֹרְא. אָמֵן בֵּן יְהִי רְצוֹן, אָמֵן וְאָמֵן.

ישעיה נד:יז

כָּל כְּלִי יוּצַר עָלַיִך לֹא יִצְלָח וְכָל לְשׁוֹן תְּקוּם אִתְּךְ לַמִּשְׁפָּט תַּרְשִׁיעִי זֹאת נַחֲלַת עַבְדֵי ה׳ וְצִדְקָתָם מֵאִתִּי נְאָם ה׳: לְא יָרֵעוּ וְלְא יַשְׁחִיתוּ בְּכָל הַר קָדְשִׁי כִּי מֶלְאָה הָאָרֶץ הֵעָה אֶת־ה׳ כַּמֵּיִם לַיָּם מְכַסִּים:

תהלים קל

שִׁיר הַמַּצְלוֹת מִמַּצְמַקִּים קְרָאתִיךְ ה׳: אֲ׳דֹנִי שִׁמְעָה בְּקוֹלִי תִּהְיֶינָה אִזְנֶיךְ קַשֶּׁבוֹת לְקוֹל תַּחֲנוּנְי: אִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמָר יִ׳ה, אֲ׳דֹנִי מִי יַעֲמְד: כִּי עִמְּךְ הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּנְּרֵא: קּוִּיתִי ה׳ קּוְּתָה נַפְשִׁי וְלִדְבָרוֹ הוֹחְלְתִּי: נַפְשִׁי לַא׳דֹנִי מִשֹׁמְרִים לַכֹּקֶר שֹׁמְרִים לַבְּקָר: יַחֵל יִשְׂרָאֵל אֶל ה׳ כִּי עם ה׳ הַחֶסֶר וְהַרְבֵּה עִמּוֹ פְּדְוּת: וְהוּא יִפְּדֶּה אֶת־יִשְׂרָאֵל מִכֹּל עֲוֹנֹתְיו:

תהלים קכא

שִׁיר לַמַּעְלוֹת אֶשָּׂא עֵינֵי אֶל־הֶהְרִים מֵאַיִן יָבֹא עָזְרְי: עָזְרִי מֵעִם ה׳ עֹשֵׁה שְׁמִים וָאָרֵץ: אַל־יִנוּם יְעִּבְרן: הַנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא שְׁמֵים וָאָרֶץ: אַל־יִנוּם יְשִׂמְרֶך: הְנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישְׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל: ה׳ שֹׁמְרֶך ה׳ צִּלְּךְ עַל־יַד יְמִינֶךְ: יוֹמָם הַשָּׁמֶשׁ יִישְׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל: ה׳ יִשְׁמְרְךְ מִכְּל־רְע יִשְׁמֹר אֶת־נַפְשֶׁךְ: ה׳ יִשְׁמְרְךְ מִכְּל־רְע יִשְׁמֹר אֶת־נַפְשֶׁךְ: ה׳ יִשְׁמְרְךְ מִכְּל־רְע יִשְׁמֹר אֶת־נַפְשֶׁךְ: ה׳ יִשְׁמְרְד מִנְתַּה וְעַר־עוֹלְם:

Say this 7 times

תהלים קיטיפט

ּלְעוֹלְם ה׳ דְבְרְדְ נִצְּב בַּשְּׁמְים.

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךְ שֶׁעַל יְדֵי הֵאָרַת תִּקּוּנִים עַתִּקְא קַדִּישָׁא דְעַתִּיקון בִּזְעֵיר שֶׁבְּאָרִיךְ יִכְבְּשׁוּ רַחֲמֶיךְ אֶת כַּעַסְךְ וְיָגוֹלוּ רַחֲמֶיךְ עַל מִדּוֹתֶיךְ וְתִתְנַהֵג עִמְּנוּ בְּמִדֵּת הְרַחֲמִים. וְתִתֶּן לָנוּ חַיִּים אֲרוּכִים וְטוֹבִים בְּעִסְקֵי תוֹרְתֶךְ וְקִיוּם מִצְוֹתֶיךְ לַעְשׁוֹת רְצוֹנֶךְ אָמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן.